

[Arne Bjerregaard]

tikken; det skal ikke gennemføres her. Her gennemfører man en generel social foranstaltning for alle. Derefter opstår der selvfølgelig en masse sociale tilfælde, men de må behandles individuelt.

Forslagets intentioner er at tage de grundlæggende sociale problemer op i en generel lovgivning, så man bliver fri for alle disse indtægtsregulerede tilskud, om hvilke vi ved, at de skaber en formidabel kumulation, som bevirker, at de, der skulle have, ikke får, og de, der ikke skulle have, får. Det er konsekvensen i dag. Hvis man ville gå ind på dette her og gennemføre en generel sociallovgivning ved at give tilskud til alle og så lave fordelingspolitikken og de, der ikke skulen i stedet for at tale om det her i sociallovgivningen, så fik man en lovgivning, som var betydelig mere retfærdig. Men det beklagelige er, at man altid vil se lovgivningerne på disse to områder uafhængigt af hinanden – jeg har sagt det 117 gange før – og vi kommer aldrig videre, fordi man ikke vil se de to lovområder i sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg må sige til hr. Arne Bjerregaard, at det klart og tydelig fremgår af folketingets forretningsorden, hvad det er, man skal beskæftige sig med i socialudvalget. De siger, vi har drøftet her, hører klart ind under det; der er en sammenhæng i tingene.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg ved da udmærket, at der står, man skal beskæftige sig med det, men jeg synes alligevel, det var rimeligt, om man også tænkte videre end til de snævre rammer, man beskæftiger sig med; så kunne man få helhed i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

[Af Anne Grete Holmsgård (VS) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 107. Fremsat 24/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Må jeg indledningsvis slå fast, at den gældende bestemmelse i bistandslovens § 69, stk. 1, siger, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger. § 69 har gentagne gange været oppe til diskussion, også her i folketinget, bl. a. under behandlingen af forslaget til bistandsloven, hvor der fra Landsforeningen Ungdomsringen blev stillet spørgsmål bl. a. om § 69.

Som svar herpå erklærede socialministeren sig enig i, at det nødvendige antal pladser i daginstitutioner for børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger, skal dække det faktiske sociale og pædagogiske behov i kommunen.

Det blev samtidig nævnt, at det i forbindelse med behandlingen af kommunernes udbygningsplaner kunne tilstræbes, at der ikke forekommer særlige forskelle fra kommune til kommune.

Efter bistandslovens ikrafttræden har skiftende socialministre understreget, at det i første række er kommunalbestyrelsen, der skønner over, hvad der er det nødvendige antal pladser i daginstitutionerne, og at der fra centralt hold i anden række kan gives henstilling om udvidelse af dette antal, hvis en sammenligning af udbygningsplanen med planerne fra andre kommuner med tilsvarende befolkningsmæssige og erhvervsmæssige forhold viser, at kapaciteten ligger uden for rammerne af det acceptable.